

การพิจารณาคดีผู้บริโภคในศาลอุทธรณ์ภาค ๑

เนื่องจากในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการมากขึ้นในขณะที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องของคุณภาพสินค้าหรือบริการตลอดจนเทคนิคการตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ทั้งยังขาดอำนาจต่อรองในการเข้าทำสัญญาเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ ทำให้ผู้บริโภคถูกเอาเปรียบอยู่เสมอ และเมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้น กระบวนการในการเรียกร้องค่าเสียหายต้องใช้เวลาและสร้างความยุ่งยากให้แก่ผู้บริโภคที่จะต้องพิสูจน์ถึงข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งไม่อยู่ในความรู้เห็นของตนเอง ผู้บริโภคจึงตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบจนบางครั้งนำไปสู่การใช้วิธีการที่รุนแรงและก่อให้เกิดการเผชิญหน้าระหว่างผู้ประกอบการกับกลุ่มผู้บริโภคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมอันส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายได้รับการแก้ไขเยียวยาด้วยความรวดเร็ว ประหยัดและมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อใช้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีผู้บริโภคโดยเฉพาะ

ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๕ ได้บัญญัติให้มีการจัดตั้งแผนกคดีผู้บริโภคขึ้นในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีผู้บริโภคในชั้นศาลอุทธรณ์เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่คู่ความทุกฝ่ายได้อย่างถูกต้องและเที่ยงธรรมอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ศาลยุติธรรมได้มีการจัดตั้งแผนกคดีผู้บริโภคในศาลอุทธรณ์ภาค ๑ อยู่ก่อนแล้ว ตามประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การจัดตั้งแผนกในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๒) ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และเมื่อพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับแล้ว ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ แผนกคดีผู้บริโภคก็ได้ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีผู้บริโภคตามกฎหมายฉบับนี้อย่างต่อเนื่องตลอดมา